

ВІД РЕДАКЦІЇ

Сучасна ситуація в українській історичній науці загалом та із періодичними фаховими виданнями зокрема є досить цікавою. Інтелектуальної продукції не бракує. Водночас, надзвичайно важливим завданням є її відповідність стандартам та трендам світової історичної науки. Тож створення нового журналу міських досліджень, при чому високого наукового рівня, з орієнтацією на міжнародні стандарти, видається як ніколи актуальним. Ідея залучити в якості співзасновників Інститут історії України НАНУ та історичний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка була продиктована бажанням поєднати зусилля провідних центрів фахових історичних досліджень.

Основні завдання журналу є наступні:

- створення платформи для вивчення і обговорення питань, пов'язаних з міською історією, культурним та громадським життям;
- інтенсифікація та інституалізація міських досліджень;
- розширення кола читачів і авторів завдяки електронному формату;
- підвищити рівень міських досліджень в якості важливого компонента історіографічного процесу.

Перший номер часопису “Місто: історія, культура, суспільство” вийшов насправді багатоаспектним та різноплановим. Водночас, сподіваємось, було закладено традиції публікації текстів, присвячених таким напрямкам як міська археологія чи світовий контекст урбаністичних студій. Маємо також надію, що постійними стануть також републікації перекладних статей.

Статті першого випуску згруповані за проблемно-хронологічним принципом. Перший блок – “Урбаністичні студії: світовий та український контекст”. Тут редактори поєднали великий теоретичний текст Італо Пардо та Джуліани Прато з інформаційними текстами від центрів урбаністичних студій в Україні – Центру міської історії у Львові та Інституту історичної урбаністики в Бердянську.

Другий блок статей – міська археологія. Закономірно, поки що 90% цих текстів стосуються археології Києва. Але є й проблемна стаття з іншого регіону – Іван Кедун та Олексій Пархоменко розглядають проблему локалізації літописного Уненіжа.

Спеціальна студентська рубрика “З університетської лави” поки представлена однією статтею зі сфери інтелектуальної історії, або ж історії вивчення міста – Валерія Кібець робить спробу проаналізувати краєзнавчі роботи та спогади Леоніда Соловйова – дослідника історії Херсона другої половини XIX століття.

Наступний блок – місто модерної доби. Текст Людмили Лесик є радше джерелознавчим і розглядає відписки ніжинських воєвод 50–70-х рр. XVII ст., опубліковані в “Актах, отосящихся к истории Южной и Западной России”, як джерело до вивчення російської військової присутності на території Гетьманщини.

Тема останнього блоку дозволила згрупувати досить різні тексти. Модернізаційна проблематика в координатах урбаністики в XIX–XX ст. є досить широкою, відтак в її рамках органічно виглядають і стаття Вікторії Константинової про “національні історії” поліетнічних міст Півдня України, і стаття Мар’яни Долинської, присвячена специфічній темі функціонування хоронімів на території Львова упродовж понад століття, і аспірантська розвідка Вікторії Антоненко про культурно-освітні видатки в міських бюджетах в 1920-х рр.

Традиційною для будь-якого часопису є рубрика рецензій, оглядів та хронік. Цього разу значна частина рубрики присвячена урбаністичному семінару Українському католицькому університеті – це, зокрема, тези виступу Андрія Зайця, присвяченого луцьким війтам у XV – першій половині XVII ст.

Насамкінець редакція має подякувати усім тим, без кого поява першого випуску була б неможливою. В першу чергу маємо висловити вдячність керівникам інституцій-фундаторів журналу – Валерію Смолію, Геннадію Боряку та Івану Патриляку, чие прихильне ставлення до ініціативи та підтримка упродовж всього початкового періоду стала справді неоціненною. Також безмір вдячності усім рецензентам (хоч за стандартами журналу вони і мають залишитись інкогніто) та редакторам (їх прізвища є на сайті). Їхня наполегливість в коригуванні текстів безперечно пішла на користь науковій якості видання. Особлива подяка Тіні Полек за підтримку та за допомогу у перекладі статті “Урбаністична антропологія” та Михайлу Федоріну за практичні поради та поміч у той момент, коли вона була особливо необхідна.